

Herrer i Forening med mig dengang havde stillet, blev forkastet, antager jeg nærmest var, at man ikke fandt sig tilfredsstillet ved den da foreslåede Form for Faneeden, og det kan ogsaa gjerne være, at den havde Mangler. Men om den er der jo ikke mere Tale nu; nu er der kun Tale om: enten ingen Faneed eller den Formular for Faneeden, som gjaldt fra 1849 til 1852. Spørgsmaalet foreligger altsaa idag klart og simpelt. Jeg troer ikke, at Faneeden har nogen saa stor Vigtighed eller Betydning, som Mange forestille sig, og derfor var det ogsaa, at jeg ved forrige Behandling tillod mig at yttre, at jeg meente, at det kunde være hensigtsmæssigt, hvis den overhovedet skulde aflægges, at den da blev aflagt umiddelbart ved en Krigs Udbrud, fordi den da vilde være de Vedkommende i frisk Minde under Krigen, og fordi den, naar den saaledes blev aflagt ved Overgangen fra Freds- til Krigstilstand, vilde gjøre større Virkning paa Soldaten, end naar den affordres ham sraz, naar han kommer ind i Tjenesten. Jeg troer nu i ethvert Tilfælde ikke, at den har nogen særdeles Betydning, og Historien frembyder jo ogsaa mange Exempler paa brudte Eder, og navnlig paa brudte Eder af denne Art; jeg skal saaledes kun henvise til Aarene 1814—15, da ikke blot hele Afdelinger, men da selv Personer i de høieste Stillinger, Generaler, Marschaller osv., brød deres Ed. Naar den ærede Ordfører yttrede, at Faneeden var mere nødvendig i de hvervede Troppers Periode, vil jeg dog bemærke, at den heller ikke dengang havde det Mindste at betyde; det er jo et bekendt Sagn, at det var et Slags Bravour for dem at kunne sige, at de havde tjent 3 Potentater paa eet Par Skosaaler. — Jeg kan altsaa ikke komme til andet Resultat, end at Spørgsmaalet om Faneeden overmaade godt kan afgjøres og vedtages her, og at der ikke behøves særlige Forarbejder dertil, saalidt som der behøvedes saadanne, da Eden i 1852 fik en anden Form end den, som den havde havt siden 1849, thi det skete alene ved kongelig Anordning. Den høitærede Minister har jo ellers erklæret sig villig til at gaae ind paa Forslag angaaende Forandringer ved kongelige Anordninger, og jeg vilde derfor ønske, at han

ogsaa vilde have det for Sie ved det heromhandlede Spørgsmaal.

Solum: Det er kun et Par enkelte Punkter, som jeg skal udtale mig om. Jeg skal ikke nægte, at det har forundret mig noget at høre den høitærede Krigsministers Udtalelse om Forslaget Nr. 5 til § 13 og om Forslaget Nr. 11 a, til § 16. Saavidt jeg opfattede den høitærede Minister, meente han, at det vilde indbringe et Slags Forvirring i det Hele, naar Bestemmelsen i Forslaget Nr. 11 a. vedtoges om, at Garnisonstjenesten skulde forrettes ved Hold af samtlige Menige, der afløste hinanden, medens det nu i § 16 er bestemt, at de mindst Uddannede skulde udtages forlods. Men jeg synes dog, at det virkelig maa være temmelig nemt at permittere Folkene i Hold og atter indkalde dem i Hold. Naar den høitærede Minister meente, at 5 Maanedere var for kort en Uddannelses-tid, da troer jeg, at det vilde raade for Bod herpaa, naar Enhver i Overensstemmelse med Forslaget under Nr. 11 a. kom til at faae 3 til 4 Maaneders Uddannelse foruden de 5, ligesom jeg ogsaa troer, at Den, som ikke kan lære at være en ordentlig Soldat paa 8 Maanedere som Felttsoldat, heller ikke vil kunne lære det ved at ligge inde i endnu 4 Maanedere. Iøvrigt forekommer det mig, at det Flintheds-system, eller hvad man nu vil kalde det, der ligger i, at de mindst Uddannede ifølge § 16 forlods skulde udtages til at blive liggende inde i Garnison, let kan vække Misforstaaelse; thi, selv om Officererne vise den største Humanitet og saavidt muligt søge virkelig at tage de mindst Uddannede, troer jeg dog, at der let vil opstaae Frygt for, at der bliver brugt et Slags Bestikkelse. Jeg maa saaledes indstændigt tilraade at vedtage de tvende Forslag under Nr. 5 og Nr. 11 a.

Winther: Der er kun et af de Forslag, om hvilke jeg før tillod mig en kort Udtalelse, som jeg endnu vil sige et Par Ord om. Den ærede Minister erklærede sig nemlig imod det Forslag af mig under Nr. 24, som gaaer ud paa, at Forstærkningsmandskabets Indkaldelse til længer varende Tjeneste end den, der